

"Työelämä sä tarviit mua"

– mitä ammattioppilaitosten opiskelijat haluavat työltä?

Joonas Pikkarainen
Viestinnän tekijä
Viestintätoimisto Ellun Kanat
joonas.pikkarainen@ellunkanat.fi

Anniina Sulku
Viestinnän tekijä
Viestintätoimisto Ellun Kanat
anniina.sulku@ellunkanat.fi

Tiivistelmä

Amis-Dialogi on suurin Suomessa tehty selvitys ammattiin opiskelevien työelämätoiveista. Amis-Dialogin tulokset kertovat painavaa asiaa: millaista tulevaisuuden työelämää ammattioppilaitosten opiskelijat haluavat, mitä he työltä odottavat ja mitä tämä tarkoittaa Suomelle?

Ammattioppilaitoksessa opiskeluun ja ammattioppilaitosten opiskelijoihin, amiksiin, liitetään usein negatiivisia stereotypioita, joita ajassamme vellova työttömyys- ja syrjäytymiskeskustelu perusteellisesti ruokkii. Amis-Dialogin tulokset ja julkinen keskustelu ovat kuitenkin ristiriidassa. Ammattioppilaitokseen ei jouduta, vaan sinne halutaan. Oppiala valitaan omien mielenkiinnon kohtien mukaan. Kun moni muu etsii kutsumusammattiaan vuosi, monelle ammattioppilaitoksessa opis-

kevalle ammatinvalinta on luonnollinen päätös jo 16-vuotiaana.

Amisten mielestä hyvä työelämä on toimivia perusasioita, kuten toisten arvostusta, rehellisyyttä sekä lupausten pitämistä. Kun suuret ikäluokat eläköityvät, amikset ovat yhä halutumpaa, jopa kilpailtua työvoimaa yrityksissä. 19-vuotias ammattioppilaitoksesta valmistunut nuori tarvitsee kuitenkin tukea ja ohjausta, jotta hän voi kasvaa alansa ammattilaiseksi. Yrityksien, ammattioppilaitosten sekä yhteiskunnan ja kuntien on tarjottava eväät paremman työelämän puolesta. Tähän ei tarvita taitemppeja vaan nuorten kunnioittamista ja heidän kuuntelua. Tämän varaan rakennuu tulevaisuuden Suomi, joka on parempi kuin koskaan aikaisemmin.

Avainsanat: *amis, ammattioppilaitos, työelämä, tulevaisuus*

Suomessa tykätään puhua työstä. Voidaan jopa sanoa, että työ, työelämä ja varsinkin sen parantaminen on eräänlainen aikamme trendi. Samalla suomalainen työelämäkeskustelu on usein varsin elitististä ja tietotyön ympärille juurtunutta. Yllättävää on, että ammattioppilaitosten opiskelijoiden, amisten, työelämänäkemyksiä ei ole juurikaan tutkittu, vaikka Suomessa on noin 1 700 000 ammattioppilaitoksen käynnyttä henkilöä sekä vajaat 133 000 ammatillista perustutkintoa opiskelevaa nuorta.

Amis-Dialogi on vuonna 2013 tehty selvitys amiksista, heidän työelämänäkemyksistään ja heidän työnsä tulevaisuudesta. Selvitys tuo uutta tietoa ja näkökulmaa amisten työelämäkeskusteluun ja yhteiskunnan puheenvuoroihin.

Miksi ja miten Amis-Dialogi toteutettiin?

Amis-Dialogi toteutettiin, koska Suomessa on yllättävän vähän tutkittua tietoa ammattiin opiskelevien työelämätoiveista ja -näkökymyksistä. Selvityksen tarkoituksena oli katsoa stereotyyppien taakse ja perusteellisesti selvittää kuinka opiskelijat kokevat koulutuksensa ja työelämän valmistumisen jälkeen, jotta sekä suomalaisella yhteiskunnalla ja yrityksillä olisi enemmän työkaluja kehittää nuorten kanssa toimimista. Amis-Dialogi oli viestintätoimisto Ellun Kanojen hanke. Mukana hank-

keessa oli kymmenen ammattioppilaitosta ympäri Suomea, kuusi yritystä sekä viisi muuta valtiollista ja kolmannen sektorin yhteistyökumppania¹. Amis-Dialogin rahoittivat mukana olevat yritykset, jotka selvityksen kautta halusivat tiedon lisäksi parantaa omaa sisäistä ja ulkoista työnantajakuvaa erityisesti amisten suuntaan. Selvityksen kautta yritykset halusivat myös saada tapoja kehittää omaa työnantajuuttaan tulevaisuudessa. Uudet työnteon tavat ja hyvä työelämä, kun eivät kuulu pelkästään sisäisesti korkeasti koulutettuun tietotyöhön.

Tietoa hankkeessa hankittiin vuoropuhelun eri muodoilla. Kaikissa selvityksen ammattioppilaitoksissa vierailtiin ja opiskelijoiden kanssa keskusteltiin heidän työelämäodotuksistaan. Vuoden 2013 marraskuussa järjestettiin Dialogi-jättityöpaja, jossa amikset, yritysten edustajat sekä työelämän asiantuntijat pohtivat yhdessä konkreettisia tekoja tulevaisuuden työelämän parantamiseksi. Lisäksi opiskelijoille toteutettiin sähköinen kysely, josta tässä artikkelissa esiintyvät prosenttiluvut ovat peräisin.

Sähköiseen kyselyyn vastasi 3573 ammattioppilaitoksen opiskelijaa, joiden keski-ikä oli 18-vuotta. Vastaajista 52,5 % oli naisia ja miehiä 47,5 %. Kysely toteutettiin keskitetysti ryhmän- ja opinto-ohjauksen tunneilla, minkä avulla saatiin kattava otos. Tutkimuksessa edustettuina olivat humanistinen ja kasvatustieteiden ala, kiinteistöpalveluala, kulttuuriala, luonnontieteiden ala, luonnonvara- ja ym-

¹Amis-Dialogissa oli mukana kymmenen ammattioppilaitosta: Jyväskylän ammattiopisto, Keuda, Lappia, Omnia, PKKY, Saimaan ammattiopisto Sampo, Salpaus, Stadin ammattiopisto, Tredu ja Varia. Mukana olevat kuusi yritystä mahdollistivat Amis-Dialogin toteutuksen. Hartwall, Helsingin Energia, ISS Palvelut, Lemminkäinen, McDonald's ja Metsä Group valitsivat oppilaitokset sen perusteella, mistä etsivät työntekijöitä tulevaisuudesta. Amis-Dialogin yhteistyökumppanit olivat opetus- ja kulttuuriministeriö, työ- ja elinkeinoministeriö, Ammattiosaamisen kehittämisyhdistys AMKE, Suomen Ammattiin Opiskelevien Liitto Sakki ry ja Suomen Opiskelija-Allianssi Osku ry.

päristöala, matkailu-, ravitsemus- ja talousala, tekniikan ja liikenteen ala, sosi-aali-, terveystieteiden, liikunta- ja yhteiskuntatieteiden, liiketalouden ja hallinnon ala. Lisäksi Amis-Dialogissa mukana oleville yrityksille suoritettiin laadullinen tutkimus, johon sisältyi 26 ylimmän johdon edustajien haastattelua.

Selvityksen tuloksista tehtiin maksuton ja julkinen loppuraportti, joka julkaistiin helmikuussa 2014. Loppuraporttia on saatavilla maksutta viestintätoimisto Ellun Kanoilta.

Amikseen halutaan ja koulutuksesta ollaan ylpeitä

Ensimmäinen kysymys, johon Amis-Dialogi halusi vastata oli, minkä takia nuori valitsee ammattioppilaitoksen lukion sijaan. Vastaus on yksinkertainen: koska hän tietää, mitä haluaa. Peräti kolme viidestä amiksesta tietää, mitä haluaa tulevaisuudessa tehdä työkseen. Ammattioppilaitokseen ykkösvaihtoehtona hakee kolme neljästä. Ammattioppilaitokseen ei siis ajauduta, vaan sinne haetaan määrätietoisesti. Amikset arvostavat valitsemaansa opintotietä: 74 % amiksista kertoo olevansa ylpeä koulutuksestaan ja 63 % ylpeä oppilaituksestaan.

Amiksista tytöt kokevat suurimmaksi vahvuudekseen vuorovaikutustaidot (57 %) ja käsillä tekemisen (54 %). Pojilla käsillä tekeminen on ykkösvahvuus (68 %) ja liikunnallisuuden tullessa toisena (36 %). Sukupuolien vastausten välillä on eroa: naiset pitävät vuorovaikutustaitojaan useimmiten vahvuutenaan, kun taas miehistä vain 26 % nostaa ne vahvuudeksi. Tämä huomattavaa eroa voidaan pitää tietynlaisena haasteena pojil-

le, koska uusien työntekijöiden rekrytoinnissa vuorovaikutus- ja tiimitaitoja arvostetaan tehtävässä kuin tehtävässä. Teknisiä taitoja pitää päivittää töissä kaiken aikaa, mutta vuorovaikutustaidot ovat perusta työssä selviämiseksi. Työelämätaitojen merkitys rekrytoinnin perustana korostui kaikissa tehdyissä yritys-haastatteluissa.

*Neljä viidestä
amiksesta näkee,
että työssä on tärkeää
olla tekemisissä
muiden ihmisten kanssa.*

Neljä viidestä amiksesta näkee, että työssä on tärkeää olla tekemisissä muiden ihmisten kanssa. Yli kolme neljästä toivoo myös työkavereiden pysyvän pitkään samana. Samankokoinen porukka haluaisi myös nähdä työkavereitaan vapaa-ajalla. Tuloksista näkee, että nuori sukupolvi on tottunut yhdessä tekemiseen ja tiimityöhön. Lisäksi jopa kolme neljästä amiksesta haluaa auttaa ihmisiä työssään. Kohtaamisia ja palveluhenki-syyttä arvostetaan.

Ammattioppilaitokset varsinkin pääkaupunkiseudulla ovat Suomen monikulttuurisimpia ympäristöjä, ja nykyiset nuoret ovat kasvaneet monikulttuuriiseen Suomeen. Tämä näkyy myös vasta-uksissa. Vain 15 % amiksista ei haluaisi työskennellä toisesta kulttuurista tulevien kanssa. Suurimmalle osalle vastaajista kollegan kulttuuritaustalla ei ollut

mitään väliä ja jopa 60 % naisista toivoi monikuluttuurista työyhteisöä.

Yritykset kaipaavat työelämätaitoja

Yritykset näkevät amikset elintärkeänä menestystekijänä nyt ja tulevaisuudessa. Heidän osaamistaan arvostetaan ja heistä halutaan pitää kiinni. Jotta amikset eivät vaihtaisi työpaikkaansa, yritykset panostavat huomattavasti työhyvinvoinnin eri osa-alueisiin. Samalla yritysten haaste on, että he eivät aina tiedä, miten päästä ammattioppilaitosten opiskelijoihin ”käsiksi”. Missä houkutella heitä töihin? Miten kertoa kaikista niistä mahdollisuuksista, joita heille voisi olla tarjolla?

Amiksista 83 % uskoo, että oma koulutus valmistaa hyvin työelämään, mikä on 16 % enemmän kuin korkeakoulu-laisten parissa tehty Dialogi-aineisto vuodelta 2011 kertoo. Erityisen vankka usko on humanistisen, kasvatusalan sekä sosiiali-, terveys- ja liikunta-alan opiskelijoiden keskuudessa. Töitä valmistumisen jälkeen uskoo saavansa 78 % vastaajista. Yritysten haastatteluissa kävi kuitenkin ilmi, että vastavalmistuneen amiksen jatkokouluttaminen on lähes sääntö kuin poikkeus. Erään yrityksen henkilöstöjohtajaa lainataksemme: ”Kolme koulutuspäivää vuodessa ei riitä yhtään mihinkään, jos haluamme pitää henkilöstöämme osaamista yllä.”

Ovatko amikset siis valmiita työelämään? Omasta mielestään kyllä, mutta työelämä on toista mieltä. Yritykset toivovat ripeämpää opintopolkua ja arvostelua saa myös opintojen ontuva työelämälähtöisyys. Suurennuslasin alla ovatkin ammattioppilaitosten, opettajien ja

erityisesti opinto-ohjaajien asenteet sekä tietotaito. Opettajien ja opojen pitää olla selvillä työelämän muutoksista ja nykytilasta ja uskaltaa katsoa uutisten stereotyyppien taakse. Kuinka muuten pitää huoli, että juuri heillä on paras tieto työelämästä?

Rehelistä perusmeininkiä

Amikset haluavat työelämältä rehellisyyttä, säännöllisyyttä, mukavaa porukkaa ja selkeää johtajuutta – asioita, jotka ovat kaiken työn ytimessä. Esille nousi myös rahan merkitys, varsinkin verrattuna korkeasti koulutettuihin. Amiksista 70 % ajattelee, että raha on tärkein korvaus työstä. Palkkaa haluttiin ”tarpeeksi” niin, että sillä selviää. Silti pelkkä raha houkuttimena ei riitä. Työnantajien on hyvä muistaa, että vaikka rahalla saisikin hyvät ammattiin valmistuneet työntekijät, heidän sitouttamiseen tarvitaan mukava työilmapiiri, reilu johtaminen sekä mielekäs työn sisältö. Kuten eräs kyselyyn vastannut nuori totesi, kaikki työ on mielekästä silloin, kun tietää, mikä sen merkitys yrityksen menestykselle on.

Vaikka amikset kokevat valmistuvansa tärkeään ammattiin, he eivät pidä itseään muutosvoimana. Vain 35 % amiksista uskoo edustavansa sukupolvea, joka tulee muuttamaan tulevaisuudessa työnteon tapoja, kun vuonna 2011 samaiseen kysymykseen vastasi myöntävästi 70 % korkeakouluopiskelijoista. Muutoksen abstraktius ja se, että työelämä ei ole vielä konkretisoitunut, saattaa olla yksi selettävä tekijä. Myös amisten työn luonne, joka on usein aika- ja paikkarajoitteinen, vaikuttaa mielipiteisiin.

Amikset ovat yrittäjähenkisiä.

Ovatko amikset valmiit pidentämään työuriansa ja pelastamaan yhteiskunnan kestävyysvajeen ahdingosta? Amis-Dialogin tulokset kertovat, että eivät. Eläkkeelle amikset haluavat ennen eläkeikää. Jopa kolmas Dialogi-kyselyyn vastanneista amiksista jättäisi työelämän 50-60-vuotiaana ja melkein samankokoinen joukko 60-70-vuotiaana. 18-vuotiaalle eläkeikä on hyvinkin abstrakti asia. Samalla kuitenkin koulutusjärjestelmää uudistetaan, jotta työelämässä voitaisiin olla pidempään – työurien pidentämisestä puhutaan uutisissa, joita nuoretkin seuraavat. Näin eläketematiikka ei ole suinkaan yhdentekevää. Samalla tämä on selvä haaste yrityksille. Miten saada työntekijät pysymään motivoituneita kuudenkymppin rajapyykin jälkeenkin?

Työn perässä valmiita muuttamaan Suomen rajojen sisällä

Amikset ovat valmiita liikkumaan työn perässä. Lähes 60 % on valmis muuttamaan työpaikan perässä toiselle paikkakunnalle ja jopa puolet on tekemään töitä poissa perheen luota. Ongelmana kuviossa on se, että tällä hetkellä työ ei aina kohtaa tekijäänsä. Yritysten täytyy olla kekseliäitä, kun he rekrytoivat osaajia ympäri Suomea ja houkuttelevat heitä esimerkiksi pääkaupunkiseudulle.

Vaikka Suomen rajojen sisällä ollaan valmiita matkaamaan työn perässä, ovat amikset perin ujoja lähtemään ulkomaille töihin. Vain 38 % olisi valmis jättämään kotimaan työpaikan takia. Tulokseen vaikuttanee se, että harvalla amiksilla on kokemusta ulkomailla olosta. Vain seitsemän prosenttia vastaajista on opiskellut tai työskennellyt ulkomailla.

Amikset ovat yrittäjähenkisiä. 43 % vastaajista voisi perustaa yrityksen ja oma firma oli työllistymismuodoista suosituin heti toisen omistamassa yrityksessä työskentelyn jälkeen. Tämä kertoo siitä, että jos työtä ei löydetä, sitä luodaan itse.

Amikset työskentelisivät mieluiten pienessä yrityksessä. Suosituin yrityskoko on alle viidenkymmenen tai kymmenen hengen yritys. Vaikka työsuhteelta halutaan vakinaisuutta ja säännöllisyyttä, amisten mielestä sopiva aika yhdessä työpaikassa on kolmesta viiteen vuotta. Reilu puolet vastaajista haluaa kerätä kokemusta eri työnantajilta uransa aikana. Ei ole ollenkaan yllättävää, että uraa ei enää luoda yhden työnantajan palveluksessa, vaan vaihtuvuutta toivotaan. Aikamme dynaamisesta työelämästä kertoo myös se, että neljäkymmentä prosenttia vastaajista olisi valmis kouluttautumaan uudelleen. Jos siis robotisaatio vie työpaikan alta pois, sitten kouluttaudutaan uudelleen.

Vanhemmat esikuvina

Erityisen ilahduttavaa Amis-Dialogin tuloksissa oli se, että nuoren esikuva löytyi monesti lähipiiristä. Omat vanhemmat olivat usealle esikuva ja lukuisat nuoret jatkavatkin ammatinvalinnassaan vanhempiensa jalan-

jälkiä. Kiintoisaa oli, että edellisten sukupolvien trendi korkeakouluttaa omat lapset ei päde amisten perheissä. Yksi selitys voi olla se, että tänä päivänä korkeakoulutus ei ole tae paremmasta sosiaalisesta statuksesta tai tulonnoususta. Nykyajan perheissä kasvaakin vahvoja ammattilaiskupunolvia, jotka ovat ylpeitä itsestään ja toisistaan.

Selvästi amiksiin liittyvä piirre on se, että työuransa aloittavat nuoret haluavat pitää työn ja vapaa-ajan visusti erillään. Perinteistä vakityötä arvostetaan ja tavoitellaan, eikä jatkuva liikkuva tietotyö ole tuttu ajatusmalli ammattioppilaitoksesta valmistuneille. Voisiko tämä ”työ työnä ja vapaa-aika vapaa-aikana” -asenne olla myös syy miksi vastaajat uskovat jaksavansa työelämässä? Vain 25 % vastaajista oli huolissaan työelämässä jaksamisestaan.

Monet amikset pitävät tiukasti kiinni työnantajan ja työntekijän ”roolijaosta”. Ainakaan vielä vastaajat eivät näe itseään pomoina. Vain 33 % kertoi haluavansa esimiestehtäviin, kun korkeakoulutettujen parissa luku on viisikymmentä prosenttiyksikköä suurempi. Herääkin kysymys, voimmeko luottaa siihen että eri ammattialojen esimiestehtäviin löytyy innokkaita ja motivoituneita tekijöitä? Fakta on se, että yrityksillä on suuriakin vaikeuksia löytää osaavia esimiehiä eri tasoilla.

Optimisti muuttuu valittajaksi?

Kun suomalainen amis siirtyy opinnoista työelämään, hän uskoo tulevaisuuteensa. Silti, aivan liian usein, optimismin liekki palaa loppuun. Milloin innokkaasta, yritteliästä

opiskelijasta tulee pessimistinen, työstään valittava aikuinen?

Vastavalmistunut nuori kaipaa tukea työuransa alkumetreillä.

Vastavalmistunut nuori kaipaa tukea työuransa alkumetreillä. Monet miettivät, olenko hyvä siinä, mitä teen? Kuinka hyvä minusta voi tulla? Kokeneempien työntekijöiden pitää tukea uusia työntekijöitä. Esimerkiksi työpaikan kummi tai mentori, joka tukee nuorta hänen aloitettuaan työpaikassa, on oivaltava esimerkki siitä, kuinka työpaikalla voidaan luoda matalan kynnyksen vuorovaikutusta.

Odottaako amiksia pettymys työelämässä tai pääsevätkö he edes töihin kun nuorisotyöttömyys jyllää yhteiskunnassamme? Mielestämme ei. Vaikka nuorisotyöttömyys on haaste, amisten työllistymisnäköymät ovat suhteellisen hyvät – ainakin, jos on intoa muuttaa työn perässä ja kerryttää sitä kautta kokemusta. Samalla suurten ikäluokkien eläköityminen on aidosti käynnissä ja töitä vapautuu enemmän ja enemmän. Lisäksi vaikka aikamme työsuhteet ovat yhä enemmän pätkätöitä, mutta kokemuksen myötä ne muuttuvat usein vakituisiksi. Työuran ensiaskeleet eivät ole helppoja, mutta syytä synkkyteen ei ole.

Sanoista tekoihin

Amis-Dialogin aikana luotiin lista tekoja, jotka toteuttamalla työelämän laatu paranisi niin amik-

sille kuin yrityksillekin. Ensinnäkin, yritysten pitää kartoittaa ja kirjata, minkälaista osaamista tulevaisuudessa tarvitaan. Viestimällä näistä tarpeista oppilaitoksiin ja opiskelijoille opetus pysyy ajan tasalla tiheään vaihtuvista osaamistarpeista. Tärkeätä yrityksille on jalkautua oppilaitoksiin ja luoda mahdollisuuksia vuorovai- kutukselle. Yritykset voivat esimerkiksi kertoa oppitunneilla käytännön työelämästä ja tehtävistä. Usein unohdamme, että pienillä teoilla voi saavuttaa jo paljon. Ammattioppilaitoksissa syöminen, opetustunneilla vierailu tai rahan kohdentaminen opiskelijaesitteiden sijaan opiskelijoiden ekskursion, tuo työnantajalle yllättäviä hyötyjä kohtuullisella panostuksella.

Lisäksi perusasiat, kuten nuoreen luottaminen, rehellinen ja suora palaute sekä esimerkillä johtaminen pitää olla kunnossa. Myös työpaikan salliva ilmapiiri sekä jatkokoulutusmahdollisuuksien tarjoaminen ovat tekoja, joita nuoret arvostavat. Muistammehan, että työpaikalla asioista keskusteleminen ja vuorovaikutuksen vaaliminen ovat perusta, jolle nämä teot rakentuvat.

Amiksia Amis-Dialogi rohkaisee oma-aloitteiseen työnhakuun. Projektin jättityöpajassa kirjatut tärkeimmät vuorovaikutustaidot, toisen tervehtiminen, kiittäminen ja kysyminen, ovat asioita, jotka kantavat läpi koko työuran. Tärkeää on harjoitella palautteen antamista ja vastaanottamista. Amiksella pitää olla rohkeutta olla oma-aloitteinen, esimerkiksi palautteen kysymisessä tai yritysvierailun toivomisessa. Itseensä uskominen ja ammattiylpeys ovat ominaisuuksia, joita jokaisen nuoren kannattaa kasvattaa. Oleellisen tärkeää amisten pärjäämiselle on se, että opintopolku kuljetaan

loppuun asti. Vaikka keskeyttäneiden osuus on laskenut vuosi vuodelta, heitä on yhä liikaa.

Ammattioppilaitoksille ja opettajille Amis-Dialogi suosittelee lisäämään konkreettista työelämäyhteistyötä yritysten kanssa. Tätä tehdään jo paljon, mutta samalla eroja on liikaa oppilaitosten, alueiden ja opintoalojen välillä. Myös opettajien kannattaa kerryttää kokemusta työelämästä ja lähteä vaikka päiväksi tutustumaan työpaikan arkeen opiskelijansa kanssa. Opiskelijoilla on työssäoppimisjaksoja ja mielestämme niiden pitäisi olla kaikkien opettajienkin ohjelmassa.

Abstraktien kalvosulkeisten sijaan opinto-ohjaajan tunneilla kannattaa harjoitella työhaastattelutilanteita. Aktiivisuuden ja osallisuuden kannustaminen sekä jouston tarjoaminen työn ja opiskelujen suhteen ovat myös opiskelijaa tukevia tekoja.

Ensimmäinen työpaikka elintärkeä

Meidän pitää muistaa, että ensimmäinen työpaikka on nuorelle kovin merkityksellinen, koska silloin nuori oppii työnteon kulttuurin. Positiivisuus säilyy, kun nuori saa kiitosta ja palautetta työpaikallaan. Kohduttavaa Amis-Dialogin tuloksissa on se, että 81 % amiksista haluaa toteuttaa työpaikalla unelmiaan. Mielestämme tämä on työnantajille mahdollisuus ja kertoo, että nuorilta löytyy intohimoa työn tekoon. Jos työnantaja ei ymmärrä merkityksellisyyden rakentamisen tärkeyttä, hyvät ammattilaiset pakenevat muualle töihin. Unelmien ja merkityksellisyyden luominen eivät ole mahdottomia asioi-

ta – kyse on lähinnä siitä viestintäänkö työntekijöille, miksi heidän työroolinsa on olemassa.

Työelämään siirtyminen on yhteiskunnalle suuri haaste ja nuorelle herkkä vaihe. Joillakin uudella paikkakunnalla työn aloittamiseen mullistaa koko elinpiirin, jolloin tukea kaivataan sekä työpaikalta että ympäröivältä yhteisöltä. Emmehän halua, että nuoren tiivis ystäväpiiri muuttuu elämään neljän seinän sisällä kera six-packin ja sipsipussin? Arkeen on tartuttava kiinni ja uusien verkostojen luomiseen kannustettava.

Suuri osa Amis-Dialogiin vastanneista astuu työelämään vuosina 2014–2016. He eivät ole ongelmanuoria, vaan osajia, joilla on kansainvälisestäkin ainutlaatuisesta osaamisesta. Amikset eivät odota työpaikaltaan ihmetekoa, vaan simppeleitä perusasioita. Hyvää ilmapiiriä, viihtymistä, riittävää palkkaa ja mielenkiintoista sisältöä. Asioita joiden pitäisi olla kaikkien työntekijöiden perusoikeuksia.

Lähteet

Perheentupa, I., Nieminen, E., Inget, A., & Poussa, L. (2014). *Työelämä, sä tarviit mua! Dialogi-selvitys amiksista ja työn tulevaisuudesta*. Helsinki: Viestintätoimisto Ellun Kanat Oy.

Tervetuloa AMK- ja ammatillisen koulutuksen tutkimuspäiville 2014

6–7.11.2014 | JAMK Dynamo, Piippukatu 2, Jyväskylä

Haluatko esitellä tutkimuksesi tai kehittämisprojektisi tuloksia? Jätä abstraktisi tai posteriehdotuksesi 4.8.–15.9.2014. Myös päivien ilmoittautuminen alkaa 4.8.2014!

www.jamk.fi/aokk/tutkimuspaivat | info.tutkimuspaivat@jamk.fi

jamk.fi

Jyväskylän ammattikorkeakoulu